

Til min bror

Tal ikke til mig! Du *vil* ikke tale; du er tavshed.
Ikke forklare smerten, kan ikke forklare;
den ér tavshed, ligesom du er nu
men sandt er dét:

Man tager et barn med på besøg, tager en prøve
sender denne afsted og får svar og formodningen
bliver bekræftet. Man sætter sig ind i et fly med
dette barn for at bringe hende tilbage.

Sandheden er smerte; du følte dig bedraget
du sagde farvel, tog hjem, søgte separation
søgte tavsheden og smerten
tog den på dig i ensomhed.

De stille aftener, hvor du sidder med drikken
der hjælper dig på vej...

Kan vi nogensinde vide noget med sikkerhed?
Heller ikke tankerne der optog dig
med din egen datter på skødet i flyet
for at aflevere hende, for at sige farvel for sidste
gang?

Det var dét, du gjorde, men hvad tænkte du?
Var der en gud, der ledte dig til at bringe
dette offer, sandhedens pris, til Guds eget land
ikke til fods imod Moriabjerget, men som en fugl
Fønix højt oppe over det store hav, en troens
ridder, der bragte dette offer? Hvorfor lod du dig ikke
undslippe dette offer, som i den gamle historie
dette undslupne blodets bånd i smerte og sandhed?

Det er ikke vigtigt længere, hvad du tænkte før
men hvad du tænkte efter er vigtigt, og hvad du nåede
at tænke alle disse stille aftener før kræften
indhentede dig i din ensomhed og tavshed.

lørdag d. 06.06.2020

Ved ikke, vil ikke påstå noget. Din tro
er tavshed:

*Tal ikke til mig om livet, bror.
Drik og lad drømmen synge.
Livet er koldt som den kolde jord.
Døden er uden tyngde.*
- *Halfdan Rasmussen.*

Til mindet om min kære, seje broder
og det mest ærlige menneske, man kan tænke sig.